

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. การพัฒนาประเทศจากแผนพัฒนาฉบับที่ 1-7 : บทวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์.

ใน วิธีวิทยาการศึกษาสังคมไทย วิธีใหม่แห่งการพัฒนา. หน้า 81-108. กรุงเทพมหานคร:

โครงการส่งเสริมองค์การพัฒนาเอกชนไทย, 2535.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานถลุงแร่แทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(6-12 มิถุนายน 2529): 632-633.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(18-24 กรกฎาคม 2529): 796-801.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(8-14 สิงหาคม 2529): 869-874.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(15-21 สิงหาคม 2529): 897-900.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(22-28 สิงหาคม 2529): 927-929.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(29 สิงหาคม – 4 กันยายน 2529): 953-954.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(5-11 กันยายน 2529): 981-983.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(12-18 กันยายน 2529): 1009-1011.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(19-25 กันยายน 2529): 1037-1041.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(26 กันยายน – 2 ตุลาคม, 2529): 1065-1067.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 11

(10-16 ตุลาคม 2529): 1121-1123.

กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต. สยามจดหมายเหตุ 15

(5-11 มกราคม 2533): 29-31.

กฤษ สมบัติศิริ. การบริหารงานวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย. วารสารสังคมศาสตร์ 18 (กันยายน 2524): 66-74.

กลุ่มประสานงานเพื่อต่อต้านมลภาวะเป็นพิษและกลุ่มอื่นๆ. แทนทาลัมกับชะตากรรมชาวภูเก็ต: ความเป็นมาและความเป็นไปของโรงงาน กระแสคัดค้านจากเจ้าของเกาะ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

กองบรรณาธิการผู้จัดการ. เบื้องหลัง "แทนทาลัม" ความขัดแย้งทางธุรกิจตามวิถีทางประวัติศาสตร์. ผู้จัดการ 3 (กรกฎาคม 2529): 40-61.

กองบรรณาธิการมติชน. ขุมทอง "แทนทาลัม". กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.

"กำหนดการเดินทางมารับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา) และคณะ วันที่ 23 มิถุนายน 2529". ศาลจังหวัดภูเก็ต เอกสารหมายเลข จ. 54 แผ่นที่ 2 ใจทก อ่างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.

จอห์น แมคคอนเนล. ศาสตร์และศิลป์แห่งการระงับความขัดแย้ง. แปลโดย พระไพศาล วิสาโล และคนอื่นๆ. กรุงเทพมหานคร: เสริมศึกษาลัย, 2538.

จุฬาลักษณ์ ภูเกิด. นักข่าวมติชนบันทึกเหตุการณ์และความรู้สึกวันไปทำข่าว "เผาภูเก็ต". ใน ขุมทอง "แทนทาลัม". หน้า 57-60. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.

โจแอนด์ บอนดูแรนต์. อหิงสา อาวุธของคนกล้า. แปลโดย ไพศาล วงศ์วรสิทธิ์ และอนิตรา พวงสุวรรณ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2536.

ฉัตรชัย สิทธิบุตร. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003 และ 1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 26 ตุลาคม 2530.

ฉันทนา บรรพศิริโชติ. ความขัดแย้งในสังคมไทย : ช่องว่างของการรับรู้และความเข้าใจ. ใน พัชรี สิโรต (บรรณาธิการ), ความขัดแย้งในสังคมไทย ยุควิกฤตเศรษฐกิจ. หน้า 15-64. กรุงเทพมหานคร:โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2542.

ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ภูเก็ต. ข้อข้องใจของฝ่ายต่อต้าน. ใน ขุมทอง "แทนทาลัม". หน้า 35-37. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. การเมืองของความขัดแย้ง : รัฐไทยกับคนเล็กคนน้อยในสังคมไทย. ใน พัชรี สิโรต (บรรณาธิการ), ความขัดแย้งในสังคมไทย ยุควิกฤตเศรษฐกิจ. หน้า 65-85. กรุงเทพมหานคร:โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2542.

ชวลิต ณ นคร. ประธานฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการต่อต้านมลภาวะเป็นพิษจังหวัดภูเก็ต. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2545.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. การเมืองมนุษย์: รัฐศาสตร์ทวนกระแส. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ดอกหญ้า, 2528.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. คำสั่ง 66/43?: รัฐ, ปัญหาวัฒนธรรมของรัฐกับการจัดการความขัดแย้งใน ศตวรรษใหม่. ใน สันติวิธี: ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความมั่นคง. พิมพ์ครั้งที่ 3, หน้า 196-213. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. ท้าทายทางเลือก : ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2533.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. อย่างศพทากร: บทวิพากษ์ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมในสังคมไทย. รัฐศาสตร์สาร 19 ฉบับที่ 3 (2539): 184-216.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. สันติทฤษฎี/วิถีวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิ โกมลคีมทอง, 2539.

ชาญ วงศ์สัตยานนท์. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, 1036 และ 1115/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 20 พฤศจิกายน 2529.

ชาติกำเนิดไทยซาร์ไก้ธุรกิจที่เปื้อนสีสันของเทพนิยาย!!!. ผู้จัดการ 3 (กรกฎาคม 2529): 50-52.

โชติ ตั้งวินิต. ประธานกลุ่มนักศึกษาภูเก็ต 24 สถาบัน. สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2545.

เท็ด โรเบิร์ต เกอร์ร. จิตวิทยาการเมืองกับการปฏิบัติ. แปลโดย กนลา สุขพานิช-ชั้นธราภ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2526.

แทนทาลัม. มติชน (26 มิถุนายน 2529): 16.

แทนทาลัม ทำไมจึงตายก่อนเกิด. ดอกเบี๋ย 6 (มีนาคม 2530): พิเศษ 2-5.

แทนทาลัม...มันมาอย่างไรก่อนถึงจุดจบอันเศร้าใจ. มติชนสุดสัปดาห์ 6 (29 มิถุนายน 2529): 6-7.

แทนทาลัมใหม่สดใส รัฐโหด ลงหุ้น 175 ล้าน. สยามรัฐ (26 พฤศจิกายน 2529): 1-2.

ธนู แบนเนียร. นักเรียนนักศึกษาชาวภูเก็ตที่ร่วมคัดค้าน. สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2545.

นฤมล ทับจุมพล, ประภาส ปิ่นตบแต่ง และสมชาย ปรีชาศิลป์กุล. การเคลื่อนไหวของขบวนการ ประชาชนในชนบทกับการปราบปรามของรัฐ (ช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516-ปัจจุบัน). รัฐศาสตร์สาร 19 ฉบับที่ 3 (2539): 68-90.

นายเรวุฒิ จินดาพล. สยามจดหมายเหตุ 15 (16-22 พฤศจิกายน 2533): 1293.

นารี แซ่ตั้ง. ผู้ปฏิบัติงานคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 14 สถาบัน. สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2545.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. ขอเผยแพร่ประชาธิปไตยบ้าง. มติชนสุดสัปดาห์ 21 (2 เมษายน 2544): 47.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. คนใต้. มติชนสุดสัปดาห์ 20 (9 ตุลาคม 2543): 47.

- นิธิ เอียวศรีวงศ์. ใ้ว่านกเขาคุ. มติชนสุดสัปดาห์ 21 (29 มกราคม 2544): 47.
- บทสัมภาษณ์ ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. อาจารย์สาร 14 (กันยายน-ตุลาคม 2530): 82-94.
- เบื้องหลังยุทธการเผา "แทนทาลัม" ใครคือมือที่ 3. มติชนสุดสัปดาห์ 6 (6 กรกฎาคม 2529): 6-10.
- เบื้องหลังเผาเมืองภูเก็ต จลาจล "แทนทาลัม". มติชนสุดสัปดาห์ 6 (29 มิถุนายน 2529): 4-7.
- "ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดให้มีการแสดงข้อคิดเห็นต่อการตั้งโรงงานถลุงแร่ แทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต, 18 มิถุนายน 2529". ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 47 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- ประภาส ปิ่นตบแต่ง. การเมืองบนท้องถนน 99 วันสมัชชาคนจน และประวัติศาสตร์การเดิน ขบวนการชุมนุมประท้วงในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก, 2541.
- ประสิทธิ์ นาดอน. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ 1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 10 สิงหาคม 2530.
- ประเวศ วะสี. ทำสันติวิธีให้เป็นนโยบาย. ใน สันติวิธี: ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความมั่นคง. พิมพ์ครั้งที่ 3, หน้า 9-14. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. นิเวศเศรษฐศาสตร์และนิเวศวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ปิ่น แซ่จิ่ง. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ 1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 2 พฤศจิกายน 2530.
- ผลสรุปแทนทาลัมเดินทางที่ตั่ง. มติชนสุดสัปดาห์ 6 (10 สิงหาคม 2529): 6.
- เผารง. แทนทาลัมหรือจะโยงโยงถึงเทมโก้. ใน ขุมทองแทนทาลัม, หน้า 69-71. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.
- พฤติสถาน ชุมพล, ม.ร.ว. สันติภาพภายใต้เงื่อนไขของความขัดแย้งทางสังคมและการเมือง. ใน ศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล (บรรณาธิการ), มนุษย์กับสันติภาพ, หน้า 26-42. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- พิพากษาคดี เผาโรงงานไทยแลนด์แทนทาลัมฯ. สยามจดหมายเหตุ 17 (22-28 พฤษภาคม 2535): 562.
- ไพศาล วงศ์วรสิทธิ์. สร้างสันติด้วยมือเรา. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม, 2533.
- ภูวดล ทองประเสริฐ. การจลาจลในเกาะภูเก็ต: ปุ่มหลังทางประวัติศาสตร์. ใน ขุมทอง "แทนทาลัม", หน้า 42-44. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.

มหาวิทยาลัยแทนทาลัม การลุกขึ้นสู้ของชาวภูเก็เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม. มติชนสุดสัปดาห์ 6
(8 มิถุนายน 2529): 10

มารค ตามไท. การจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี. ใน สันติวิธีกับความมั่นคงของชาติ เอกสาร
ประกอบการสัมมนา กระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทยกับรัฐธรรมนูญ
ใหม่ จัดโดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, สถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, มูลนิธิเอเชียศึกษา, ศูนย์ปรัชญากับนโยบายสาธารณะ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 24-25 กันยายน 2541 ณ ตึกสันติไมตรีทำเนียบรัฐบาล,
อ้างถึงใน ฉันทนา บรรพศิริโชติ. ความขัดแย้งในสังคมไทย : ช่องว่างของการรับรู้และ
ความเข้าใจ. ใน พัชรี สีโรส (บรรณาธิการ). ความขัดแย้งในสังคมไทย ยุควิกฤต
เศรษฐกิจ. หน้า 15-64. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2542.

มารค ตามไท. ความขัดแย้ง สันติวิธีและการอยู่ร่วมกันตามรัฐธรรมนูญใหม่ ใน สันติวิธี:
ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความมั่นคง. พิมพ์ครั้งที่ 3, หน้า 15-18. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

มานิช พันธุ์ฉลาด. ประธานนักเรียนโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2545.
ยีน ชาร์ป. อำนาจและยุทธวิธีไร้ความรุนแรง. แปลโดย ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ และคมสัน
หุตะแพทย์. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือศาสนาและสันติวิธี, 2529.

ยุค ศรีอาริยะ. มายาโลกาภิวัดณ์. กรุงเทพมหานคร: โครงการวิถีทรรศน์, 2541.

เยาวนิจ กิตติธรรกุล. ความแปลกแยกกับการเข้าร่วมการคัดค้านปัญหาสิ่งแวดล้อมของประชาชน
ศึกษารณีนองงานแทนทาลัมที่ภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

"รายงานการตรวจขออนุญาตตั้งโรงงาน". ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข ล. 10 จำเลยอ้างใน
คดีอาญาดำที่ 899/2529.

เรวูดี จินดาพล. ประชาชนชาวภูเก็ตและผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดภูเก็ต พรรคพลังใหม่. สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2545.

โรงงานแทนทาลัมจะกินเนื้อหรือกินกาก. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 33 (7 กันยายน 2529): 23-26.

วิจิตร สงวนศักดิ์. จลาจลแทนทาลัม 23 มิ.ย. 29. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

วิจิตร สุระกุล. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต,
18 มกราคม 2531.

วินัส มติธรรม. เลขานุการชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดภูเก็ตและประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์
คณะกรรมการต่อต้านมลภาวะเป็นพิษจังหวัดภูเก็ต. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2545.

ไวทิสย์ สมุทรกลิน และเพ็ญพักตร์ ทองแท้. การสนองตอบต่อนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมเคมี: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงงานแทนทาลัม จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2529. ปัตตานี:

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2531.

ศาลฎีกา. คำพิพากษาฎีกาที่ ฎ346-347 เรื่อง "ก่อนการรื้อถอนขึ้นในบ้านเมือง ก่อเหตุเพลิงไหม้ และทำให้เสียชีวิต," 13 กุมภาพันธ์ 2535.

สงัด ทรัพย์สุนทรกุล. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003 และ 1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 14 กันยายน 2530.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สมุดสถิติรายปีประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2530.

สนอง รอดโพธิ์ทอง. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ 1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 4 มกราคม 2531.

สนั่น วงศ์พิ้วพันธุ์. ปัญหาการประสานงานในชนบทไทย. วารสารสังคมศาสตร์ 18 (กันยายน 2524): 23-34.

สภาความมั่นคงแห่งชาติ, สำนักงาน. สถาบันยุทธศาสตร์. ปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงหลังรัฐบาลใหม่บทเรียนจากรัฐบาลเก่า. ใน สันติวิธี: ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความมั่นคง. พิมพ์ครั้งที่ 3, หน้า 79-82. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สมศักดิ์ ทรัพย์สุนทรกุล. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899 ล/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 31 สิงหาคม 2530.

สัมภาษณ์นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ข้อบกพร่องในอดีตเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข. มติชนสุดสัปดาห์ 6 (6 กรกฎาคม 2529): 15-17.

สัมภาษณ์นายเสริมศักดิ์ ปิยธรรม ประธานคณะกรรมการประสานงานต่อต้านมลภาวะเป็นพิษ จังหวัดภูเก็ต: โรงงานแทนทาลัมดำเนินการโดยปิดบังประชาชนมาตลอด. มติชนสุดสัปดาห์ 6 (6 กรกฎาคม 2529): 10-12.

สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. หนังสือด่วนมากที่ ภก 0015/8935, 19 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 53 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.

สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. หนังสือด่วนมากที่ ภก 0015/8936, 19 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 54 แผ่นที่ 4 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.

สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. หนังสือด่วนมากที่ ภก 0015/8937, 19 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข ล. 3 จำเลยอ้างในคดีอาญาดำที่ 899, 1003 และ 1036/2529.

- สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. หนังสือด่วนมากที่ ภก 0015/8945, 19 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 51 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. หนังสือที่ ภก 0015/139, 20 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 48 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม. หนังสือที่ ออก 0201/3642, 18 มิถุนายน 2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 46 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- สุนันทา เอี่ยมอนันต์เจริญ. บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือ พยาน สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต, 5 กรกฎาคม 2529, ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 42 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- สุภาภรณ์ จรัสพัฒน์. วีรกรรมภูเก็ต แทนทาลัมรำลึก(?). มติชนสุดสัปดาห์ 6 (10 สิงหาคม 2529): 18-19.
- สุริชัย หวันแก้ว และคณะ. สารพิชกับสังคมนิสต์ : จากคลองเตยถึงกาญจนบุรี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เสนห์ จามริก. การเมืองไทยกับพัฒนาการรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- เสมียน สุวรรณรัตน์. คำให้การคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 10 สิงหาคม 2530.
- เสริมศักดิ์ ปิยธรรม. ประธานกลุ่มประสานงานต่อต้านมลภาวะเป็นพิษ. สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2545.
- เสียงจากโรงงานแทนทาลัมฯ. ใน ขุมทอง "แทนทาลัม". หน้า 17-19. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.
- อภิรักษ์ รังสินธุ์รัตน์. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 10 สิงหาคม 2530.
- อันตรรายในความรับรู้ของชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ภูเก็ต. ใน ขุมทอง "แทนทาลัม". หน้า 38-40. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2529.
- อาคม เดชทองคำ. หัวเขี้ยววัชชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.
- อำนาจ คุ่มบ้าน. บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือ พยาน สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต, 5 กรกฎาคม 2529, ศาลจังหวัดภูเก็ต, เอกสารหมายเลข จ. 43 โจทก์อ้างในคดีอาญาดำที่ 899/2529.
- สาว ปลาทอง. คำให้การในคดีหมายเลขดำที่ 899, 1003, และ1036/2529 ศาลจังหวัดภูเก็ต, 10 สิงหาคม 2530.

ภาษาอังกฤษ

- Ardrey, R. African genesis. New York: Atheneum, 1968.
- Arendt, H. On violence. New York: Harcourt, Brace & World, 1970.
- Bandura, A. A aggression: A social learning analysis. Englewood Cliffs: Prentice Hall, 1973.
- Boulding, K. E. Conflict and defense: A general theory. New York: Harper, 1962.
- Bondurant, J. Conquest of violence: The Gandhian philosophy of conflict. Berkeley, CA: University of California Press, 1971.
- Chulacheep Chinwanno. Rice, farmers and politics of conflict in Thailand. In Peter Wallensteen, (ed.), Food, Development and Conflict : Thailand and Philippines, pp.19-56. Uppsala, Sweden: Department of Peace and Conflict Research, Uppsala University Press, 1988. อ้างถึงใน ฉันทนา บรรพศิริโชติ. ความขัดแย้งในสังคมไทย : ช่องว่างของการรับรู้และความเข้าใจ. ใน พัชรี สีโรธ (บรรณาธิการ), ความขัดแย้งในสังคมไทย ยุควิกฤตเศรษฐกิจ. หน้า 15-64. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2542.
- Coser, L. A. The functions of social conflict. New York: The Free Press, 1956.
- Cross, P. G., Names, J. H., and Beck, D. Conflict and human interaction. Dubuque, IA: Kendall Hunt, 1979, cited in Borisoff Deborah and David A. Victor. Conflict management: A communication skills approach. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1989.
- Davies, J. C. Toward a theory of revolution. American Sociological Review 27 (1962): 3-19.
- Dollard, J. Frustration and aggression. New Haven: Yale University Press, 1939, cited in Rasheeduddin Khan. Violence and socio-economic development. In Violence and its causes, pp. 167-189. Paris: The United Nation, 1981.
- Domenach, J. M. Violence and philosophy. In Violence and its causes, pp. 27-39. Paris: The United Nation, 1981.
- Fanon, F. The wretched of the earth. New York: Grove Press, 1968.
- Galtung, J. Essay in peace research. Vol. 1: Peace: research · education · action. Copenhagen: Christian Ejlers, 1975.

- Galtung, J. Peace by peaceful means: Peace and conflict, development and civilization. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage Publications, 1996.
- Galtung, J. The specific contribution of peace research to the study of violence: typologies. In Violence and its causes. pp. 83-96. Paris: The United Nation, 1981.
- Galtung, J. Violence, peace and peace research. Journal of Peace Research 6 (1969), อ้างถึงใน ไชยันต์ รัชชกุล. ความขัดแย้งในบริบทของสันติศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา 10101 สันติศึกษา. หน้า 25-52. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- Gamson, W. A. The strategy of social protest. 2nd ed. Belmont, CA: Wadsworth, 1990, cited in Marco C. Giugni. Was it worth the effort?: The outcomes and consequences of social movements. Annual Review of Sociology 24: 371-393 <http://cdnet2.carchula.ac.th/pdfhtml/O4512/N8AQQ/6F4.HTM>
- Gandhi, M. K. Non-violence in peace and war. Vol. I. Ahmedabad: Navajivan Publishing House, 1948, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. ทำทหายทางเลือก: ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2533.
- Gurr, T. R. Why men rebel. Princeton: Princeton University Press, 1970.
- Hocker, J. L. and Wilmot, W. W. Interpersonal conflict. 4th ed. Madison, Wisconsin: Brown & Benchmark, 1995.
- Honderich, T. Violence for equality: Inquiries in political philosophy, incorporating three essays on political violence. New York: Penguin Books, 1980.
- Huntington, S. P. Political order in changing societies. New Haven and London: Yale University Press, 1968.
- Huxley, A. An encyclopedia of pacifism. In The handbook of nonviolence. Westport, Conn.: Lawrence Hill & Co., 1986, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. ทำทหายทางเลือก: ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2533.
- Johnson, C. Revolutionary change. Boston: Little Brown and Co., 1966, cited in Paul Wehr. Conflict regulation. Boulder, Colorado: Westview Press, 1979.
- Kellas, I. Peace for beginners. New York: Writers & Readers, 1984, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. ทำทหายทางเลือก: ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2533.

- Kelly, W. R., and Snyder, D. Radical violence and socioeconomic changes among blacks in the United States. Soc. Forces 58 (1980): 739-760, cited in Marco C. Giugni. Was it worth the effort?: The outcomes and consequences of social movements. Annual Review of Sociology 24: 371-393
<http://cdnet2.carchula.ac.th/pdfhtml/O4512/N8AQQ/6F4.HTM>
- Khan, R. Violence and socio-economic development. In Violence and its causes, pp. 167-189. Paris: The United Nation, 1981.
- Korpi, W. Conflict, power and relative deprivation. American Political Science Review 68 (1974): 1569-1578, cited in Edward N. Muller. The psychology of political protest and violence. In T. R. Gurr (ed.), Handbook of political conflict: Theory and research, pp. 69-99. New York: The Free Press, 1980.
- Kritzer, H. M. Political protest and political violence: A nonrecursive causal model. Social Forces 55 (March, 1977): 630-639.
- Lopez-Reyes, R. Fight/flight response and nonviolence. In Chaiwat Satha-Anand and Michael True (eds.), The frontiers of nonviolence, pp. 34-82. Honolulu: International Peace Research Association (IPRA)'s Nonviolence Commission; Center for Global Nonviolence, 1998.
- Lorenz, K. On aggression. London: Methuen, 1966.
- MacGregor, F. E., J. S., and C. M. R. Rejoinder to the theory structural violence. In K. Rupesinghe and M. R. C. (eds.), The culture of violence, pp. 42-58. Tokyo: United Nations University Press, 1994.
- Mack, R. W. and Pease, J. Sociology and social-life. New York: D Van Nostrand Company, 1973.
- Mackenzie, W.J.M. Power, violence, decision. Middlesex, England: Penguin Books, 1975.
- Maritain, J. Man and the state. Chicago: University of Chicago Press, 1954, and London: Hollis and Carter, 1954, อ้างถึงใน ยีน ชาร์ป. อำนาจและยุทธวิธีไร้ความรุนแรง. แปลโดย ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ และคมสัน หุตะแพทย์. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือศาสนาและสันติวิธี, 2529.
- Mill, C. W. The power elite. New York: Oxford University Press, 1956.

- Muller, E. N. The psychology of political protest and violence. In T. R. Gurr (ed.), Handbook of political conflict: Theory and research, pp. 69-99. New York: The Free Press, 1980.
- Nieburg, H. L. Political violence: The behavioral process. New York: St. Martin's Press, 1969.
- Paige, G. D. To nonviolence political science: From reasons of violence. Honolulu: Center for Global Nonviolence Planning Project, Matsunaga Institute for Peace, University of Hawaii, 1993.
- Parsons, T. The social system. New York: Free Press, 1951, cited in Paul Wehr. Conflict regulation. Boulder, Colorado: Westview Press, 1979.
- Phuket's Day of Unrest. Asiaweek 12 (July 6, 1986): 24-25.
- Poloma, M. M. Contemporary sociological theory. New York: Macmillan Publishing, 1979.
- Rasheeduddin K. Violence and socio-economic development. In Violence and its causes, pp. 167-189. Paris: The United Nation, 1981.
- Shorter, E., and Tilly, C. Le déclin de la grève violente en France de 1890 à 1935. Mouv. Soc 79 (1971): 95-118, cited in Marco C. Giugni. Was it worth the effort?: The outcomes and consequences of social movements. Annual Review of Sociology 24: 371-393
<http://cdnet2.carchula.ac.th/pdfhtml/O4512/N8AQQ/6F4.HTM>
- Smelser, N. Theory of collective behavior system. New York: Free Press, 1962, cited in Paul Wehr. Conflict regulation. Boulder, Colorado: Westview Press, 1979.
- Snyder, D., and Kelly, W. R. Industrial violence in Italy, 1878-1903. Am. J. Sociol. 82 (1976): 131-162, cited in Marco C. Giugni. Was it worth the effort?: The outcomes and consequences of social movements. Annual Review of Sociology 24: 371-393 <http://cdnet2.carchula.ac.th/pdfhtml/O4512/N8AQQ/6F4.HTM>
- Taft, D., and Ross, P. American labor violence: its causes, character, and outcome. In H. D. Graham and T. R. Gurr (eds.), Violence in America. New York: Praeger, 1969, cited in Marco C. Giugni. Was it worth the effort?: The outcomes and consequences of social movements. Annual Review of Sociology 24: 371-393
<http://cdnet2.carchula.ac.th/pdfhtml/O4512/N8AQQ/6F4.HTM>

- Thomas, K. W. Conflict and conflict management In M.D. Dunnette (ed.), The handbook of industrial and organizational psychology. pp. 889-935. Chicaco: Rand McNally, 1976, cited in Borisoff Deborah and David A. Victor. Conflict management: a communication skills approach. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1989.
- Tin Prachyapruit. Thai civil servants and their development orientedness. วารสารสังคมศาสตร์ 18 (กันยายน 2524): 46-65.
- Valzelli, L. Psychobiology of aggression and violence. New York: Raven Press, 1981, cited in Ramon Lopez-Reyes. Fight/flight response and nonviolence. In Chaiwat Satha-Anand and Michael True (eds.), The frontiers of nonviolence. pp. 34-82. Honolulu: International Peace Research Association (IPRA)'s Nonviolence Commission; Center for Global Nonviolence, 1998.
- Weber, M. Politics as a vocation. In H. H. Gerth and C. Wright Mills (eds.), The theory of social and economic organization. New York: n.p.,1966), cited in Rasheeduddin Khan. Violence and socio-economic development In Violence and its causes. pp. 167-189. Paris: The United Nation, 1981.
- Wehr, P. Conflict regulation. Boulder, Colorado: Westview Press, 1979.

ภาคผนวก

ลำดับเหตุการณ์ของการเคลื่อนไหวคัดค้านการเปิดดำเนินงานของ โรงงานไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จังหวัดภูเก็ต*

24 ธันวาคม 2522 บริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด จดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 100 ล้านบาท โดยมีโครงการจะสร้างโรงงานขุดลึงแร่แทนทาลัมที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โดยมีกลุ่ม เอส. เอ. มินเนอร์ลิตี้ ของนายเอี้ยบ ชุน อัน เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ผู้ถือหุ้นกลุ่มอื่นได้แก่ กลุ่มนายเหมืองใหญ่ภูเก็ตตระกูลบุญสูง งานทวี และยงสกุล กลุ่มตระกูลเอกวานิชซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินที่ใช้สร้างโรงงาน และกลุ่มพงษ์ สารสิน ที่มีความสนิทสนมกับกลุ่มบุญสูงและร่วมลงทุนอยู่แล้วหลายแห่ง

ในระยะแรกรัฐบาลต้องการจะเป็นผู้ถือหุ้นด้วยแต่เนื่องจากไม่มีงบประมาณจึงให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นแทน ด้วยความร่วมมือจากบริษัทเงินทุนฯ ต่อมาธนาคารกรุงเทพ จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด จึงได้เป็นผู้ถือหุ้นด้วย จากนั้นโรงงานได้รับเงินกู้จากบริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (International Finance Corporation: IFC) ของธนาคารโลกในการก่อสร้างโรงงานซึ่งหากสร้างได้สำเร็จไอเอฟซีก็จะเข้าร่วมหุ้นด้วยประมาณร้อยละ 12

ทั้งนี้บริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด มีผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น 45 คน เป็นคนสัญชาติไทย 42 คน คนต่างชาติ 3 คน ผู้ถือหุ้นคนไทยที่สำคัญได้แก่ กลุ่มบุญสูง งานทวี ยงสกุล เอกวานิช โสภณพานิชและสารสิน ส่วนคนต่างชาติที่สำคัญคือ กลุ่มนายทุนชาวมาเลเซียได้แก่ นายเอี้ยบ ชุน อัน นายเอี้ยบ ชุน ชิด และนายเจ็ย ก๊ก เซียน โดยกลุ่มเอส. เอ. มินเนอร์ลิตี้ ของตระกูลเอี้ยบถือหุ้นร้อยละ 45 บริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (IFC) ถือหุ้นร้อยละ 12.4 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ธนาคารกรุงเทพ จำกัดและธนาคารแหลมทอง จำกัด รวมกันถือหุ้นร้อยละ 14 กลุ่มตระกูลบุญสูง งานทวีและยงสกุลรวมกันถือหุ้นร้อยละ 14 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมของไทยถือหุ้นร้อยละ 5 นอกนั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งมีข้าราชการฝ่ายปกครองในจังหวัดภูเก็ตรวมอยู่ด้วย

ในช่วงที่กำลังจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทนี้ การเคลื่อนไหวคัดค้านการก่อตั้งโรงงานแทนทาลัมในจังหวัดภูเก็ตได้เริ่มต้นขึ้นแล้วแต่ไม่ประสบผลสำเร็จนัก

*ลำดับเหตุการณ์ในช่วงก่อนวันเกิดเหตุเรียบเรียงจากข้อมูลเหตุการณ์ในบทที่ 4

19 พฤษภาคม 2524 บริษัทฯได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากเห็นว่าบริษัทมีความเหมาะสมทั้งในด้านเงินทุน การใช้วัตถุดิบ การถือหุ้น และเป็นโครงการที่น่าจะกระตุ้นดีบุกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม โดยบริษัทฯมีโครงการจะสร้างโรงงานถลุงแร่แทนทาลัมส่วนแรกที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2527 และมีกำหนดแล้วเสร็จและเริ่มเปิดดำเนินการได้ในเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมปี พ.ศ. 2529

22 มกราคม 2525 บริษัทฯลงนามในสัญญาการก่อสร้างกับบริษัทในประเทศอังกฤษและชื่อเทคโนโลยีการผลิตมาจากบริษัทเฮอรัมนน์ ซี. สตาร์ก เบอร์ลิน จำกัด ในเยอรมนีตะวันตก

2 กุมภาพันธ์ 2526 กระทรวงอุตสาหกรรมออกใบอนุญาตตั้งโรงงานให้แก่บริษัทฯ เพื่อประกอบกิจการถลุงแร่แทนทาลัมโดยกรรมวิธีทางไฟฟ้าและเคมี โดยโรงงานฯจะตั้งในหมู่ที่ 6 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต ทั้งนี้การตั้งโรงงานฯจะต้องแล้วเสร็จเพื่อเปิดดำเนินการได้ใน 1,240 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

27 เมษายน 2527 กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศนโยบายอุตสาหกรรมถลุงแร่แทนทาลัม โดยเห็นควรให้มีการระงับการพิจารณาอนุมัติใบอนุญาตให้ตั้งและขยายโรงงานถลุงแร่แทนทาลัมไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเพื่อป้องกันการขาดแคลนวัตถุดิบ

ปลายปี พ.ศ. 2528 เริ่มมีการรวมกลุ่มชาวภูเก็ตเพื่อคัดค้านอีกครั้ง โดยในครั้งนี้นำโดยประชาชนจำนวนหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มคนจากหลายสาขาอาชีพเช่น แพทย์ พยาบาล ทนายความ นักการเมืองท้องถิ่น นักหนังสือพิมพ์ และสมาชิกสหภาพแรงงาน ซึ่งวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาการเมืองในทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ต่อมากลุ่มคนเหล่านี้ได้รับข้อมูลที่ได้มาจากการลักลอบถ่ายเอกสารของอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ตและข้อมูลของกรมวิทยาศาสตร์ทหารบกซึ่งระบุถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตแร่แทนทาลัมที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงโรงงาน ประชาชนกลุ่มดังกล่าวจึงตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับการส่งข้อมูลดังกล่าวขึ้นไปให้นักวิชาการที่กรุงเทพฯวิเคราะห์ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและการใช้ สารเคมีในการผลิตแร่แทนทาลัม ซึ่งผลปรากฏว่านักวิชาการได้ยืนยันถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นแน่นอน ประชาชนกลุ่มดังกล่าวจึงได้ประสานงานกับนักศึกษาชาวภูเก็ตที่กรุงเทพฯเพื่อร่วมกันเคลื่อนไหวคัดค้านการเปิดดำเนินการของโรงงานฯ

25 มกราคม 2529 สภาตำบลรัชฎา ทำหนังสือถึงจังหวัดให้ชี้แจงกรณีการอนุญาตให้ตั้งโรงงานฯในพื้นที่ตำบลรัชฎา รวมไปถึงสภาตำบลเกาะแก้วก็ทำหนังสือถึงจังหวัดเช่นเดียวกันโดยให้ชี้แจงถึงมาตรการรักษาความปลอดภัยจากโรงงานในเรื่องการปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำน้ำสะปะ

นายปราโมทย์ แก่เมือง สมาชิกสภาจังหวัดภูเก็ต กล่าวถึงโรงงานฯว่า ตนเห็นด้วยเรื่องการเปิดโรงงานฯ แต่ไม่แน่ใจเรื่องการควบคุมมลพิษ ควรมีการสัมมนาถึงปัญหา ถ้าโรงงานฯไม่สามารถควบคุมมลพิษได้จริง สมาชิกสภาจังหวัดจะยื่นกระทู้ถามในสภาจังหวัดแน่นอน

5 กุมภาพันธ์ 2529 จังหวัดภูเก็ตมอบเอกสารเกี่ยวกับโรงงานฯให้ พ.ต.พิมล ประเสริฐ ผู้ตรวจการกรมการปกครอง นายกาจ รัชฎมณี ผู้ตรวจการกระทรวงมหาดไทยและนายบำเรง ศรีสมบุญ ผู้ตรวจการสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเดินทางมายังจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ให้นักวิชาการศึกษาต่อไป ส่วนกลุ่มผู้สนใจปัญหาชาวภูเก็ต เช่น สหภาพแรงงาน แพทย์ เกษตรกร ทนายความ นักวิชาการ และสื่อมวลชนได้เรียกร้องให้มีการพบปะระหว่าง 3 ฝ่าย คือตัวแทนจากรัฐบาลตัวแทนจากโรงงานและชาวภูเก็ตที่สนใจ โดยกำหนดว่าน่าจะพบกันได้ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2529

7 กุมภาพันธ์ 2529 หนังสือพิมพ์มติชนรายงานข่าวว่าได้รับการร้องเรียนจากชาวภูเก็ต โดยมีสาระสำคัญว่า การแยกรั่วแทนทาลัมต้องใช้กรดซึ่งมีฤทธิ์กัดกร่อนสูง หากควบคุมไม่ดีจะเป็นอันตรายร้ายแรงและโรงงานฯยังมีมาตรการกำจัดสารพิษโดยการปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำน้ำสะปะ ทำให้เกิดปัญหามลพิษแน่นอน

ขณะที่เจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ออกมาชี้แจงว่า การแยกรั่วของโรงงานฯเป็นเทคโนโลยีขั้นสูง โดยสำนักงานฯเองยังไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้ โดยได้ขอข้อมูลจากโรงงานฯแล้วตั้งแต่เดือนกันยายน 2528 คาดว่าจะได้ในเดือนเมษายน 2529

ส่วนนายชยากริต ศิริอุปลัมภ์ อาจารย์ภาควิชานิเวศเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยว่า การแยกรั่วแทนทาลัมจะมีความอันตรายใน 2 ประการ ได้แก่ กรดที่ใช้ซึ่งมีความอันตรายมากหากเกิดการรั่วไหลออกสู่ภายนอก ทางโรงงานมีระบบป้องกันดีแค่ไหน อีกประการหนึ่งคือ ฝุ่นกัมมันตภาพรังสีซึ่งจะต้องมีระบบกรองฝุ่นที่ดีเพียงพอ

8 กุมภาพันธ์ 2529 นายประพาส ธนะกุล ผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยว่า กรมฯได้ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับ

มาตรการป้องกันอันตรายของโรงงานฯ พบว่าการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายน่าจะเป็นไปได้ เนื่องจากเป็นกระบวนการผลิตในระบบปิดอีกทั้งโรงงานฯแบบเดียวกันนี้ที่เยอรมนีตะวันตกนั้นตั้งในแหล่งชุมชนแต่ไม่เคยมีปัญหาเรื่องมลพิษ ส่วนเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกล่าวว่า สำนักงานฯไม่สามารถตรวจสอบได้เนื่องจากกำลังการผลิตไม่เข้าข่ายตามที่กฎหมายระบุ แต่ก็ได้ทำหนังสือถึงกรมโรงงานอุตสาหกรรมแล้วว่าให้พิจารณาให้รอบคอบแต่ปรากฏว่ากรมฯได้ให้ใบอนุญาตตั้งโรงงานไปแล้ว

11 กุมภาพันธ์ 2529 นายสุรพล สุคารา ประธานชมรมสภาวะแวดล้อมสยามให้สัมภาษณ์ว่าชมรมฯกำลังศึกษาปัญหามลพิษที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตั้งโรงงานถลุงแทนทาลัมอย่างใกล้ชิดว่าบริษัทจะมีมาตรการในการป้องกันอันตรายอย่างไร

13 กุมภาพันธ์ 2529 นายอาทร ต້องวัฒนา กรรมการของบริษัทและประธานสภาจังหวัดเปิดเผยว่า โรงงานฯจะเปิดดำเนินการแน่นอนในเดือนสิงหาคม 2529 การตั้งโรงงานในภูเก็ดยังทำให้เป็นแหล่งสร้างงานและรายได้ให้แก่จังหวัดและเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลด้วยเพราะรัฐถือหุ้นอยู่ด้วยโดยไม่ต้องลงทุน คนที่พูดให้เกิดผลเสียแก่บรรยากาศเป็นพวกไม่รู้จริงทั้งสิ้น

ส่วนนายสุจินต์ อุดมทรัพย์ อุตสาหกรรมจังหวัดกล่าวว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งการให้ตรวจสอบเรื่องนี้แล้ว แต่ก็ต้องอำนวยความสะดวกให้ทางโรงงานฯด้วยเพราะทำตามขั้นตอนของราชการทุกอย่างแล้ว แม้ว่าตนเองจะกังวลเหมือนคนภูเก็ตก็ตาม

14 กุมภาพันธ์ 2529 คณะกรรมการของบริษัท โดยนายพงษ์ สารสิน เป็นประธานได้จัดประชุมที่โรงแรมเฟิร์ล จังหวัดภูเก็ตเพื่อเตรียมการประชุมสัมมนา โดยเตรียมการให้ผู้นำท้องถิ่นและทางราชการพบปะทำความเข้าใจกัน ส่วนกลุ่มผู้สนใจปัญหาชาวภูเก็ตออกมาเรียกร้องให้ทุกฝ่ายออกมาชี้แจงกับชาวบ้าน โดยได้ติดต่อกับโรงงานฯแล้วตั้งแต่ต้นเดือนกุมภาพันธ์ แต่ทางโรงงานฯแจ้งว่า ข้อมูลยังไม่พร้อม ต้องเลื่อนไปเป็นเดือนมีนาคม 2529

19 กุมภาพันธ์ 2529 นายสนอง รอดโพธิ์ทอง ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ได้ให้สัมภาษณ์ว่าตนไม่แน่ใจว่าโรงงานฯจะควบคุมมลพิษได้เพราะนักวิชาการของกระทรวงอุตสาหกรรมเองบางคนมีความเห็นว่า น่าจะศึกษาผลกระทบก่อนตั้งโรงงานว่าปลอดภัยเพียงพอหรือไม่ แต่ทางฝ่ายโรงงานฯ ไม่ยินยอม อ้างว่าติดต่อกันแล้ว หากรอการวิจัยผลกระทบจะทำให้เสียเวลานานและ

เสียดอกเบี้ยด้วย แต่กลับไปให้สร้างโรงงานฯโดยอ้างว่าทำวิจัยไม่ได้ถ้าไม่มีเทคโนโลยีหรือหมายถึงสร้างโรงงานฯก่อนแล้ววิจัยในภายหลัง

ปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2529 บริษัทฯออกหนังสือชี้แจงถึงเรื่องนี้เป็นครั้งแรกจำนวนสองฉบับ โดยมีสาระสำคัญว่า หุ้นส่วนของบริษัทส่วนหนึ่งเป็นคนภูเก็ต ดังนั้นจึงไม่ทำให้บ้านตัวเองสกปรกเป็นอันตราย โรงงานนี้ยังเป็นการสร้างงาน และทำให้มีเงินหมุนเวียนในจังหวัดมากขึ้น ส่วนเรื่องมาตรการความปลอดภัยนั้น ได้สร้างตามมาตรฐานสากล โดยมีระบบป้องกันมลพิษเป็นมูลค่าถึง 200 ล้านบาทและทำตามขั้นตอนในเรื่องสิ่งแวดล้อมของทางราชการทุกประการ

2 มีนาคม 2529 นายพิศาล คงสำราญ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ยืนยันว่า ได้มีการตรวจสอบอย่างละเอียดแล้วเชื่อว่าจะไม่เป็นอันตรายแน่นอน

8 มีนาคม 2529 นายอมร อนันตชัย รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต นำกำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดภูเก็ตทุกตำบลประมาณ 200 คน เดินทางไปที่ตั้งโรงงานฯ เพื่อพิสูจน์ว่ามีมลพิษหรือไม่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โรงงานฯออกมาชี้แจงว่าโรงงานฯแห่งนี้มีมาตรฐานสูงและปลอดภัย ขอให้ประชาชนอย่าเชื่อกระแสข่าวที่เกิดขึ้น

10 มีนาคม 2529 พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี แถลงว่าได้สั่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาว่าโรงงานถูกต้องเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ประชาชนอย่าเพิ่งตีตนไปก่อนไข้ว่าผู้ใหญ่ไม่เหลือแล้ว

15 มีนาคม 2529 นายจรรยา เสรีถวัลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ตกล่าวว่าตนกำลังจะยื่นญัตติต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมของสภาผู้แทนฯในเดือนเมษายนนี้และให้ความเห็นว่ากรณีนี้จะไม่เป็นผลดีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดแน่นอน

22 มีนาคม 2529 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ตกำหนดให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการสร้างโรงงานฯ โดยเชิญเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประธานชมรมสภาอะไหล่ล้อยาง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เลขาธิการสภาวิจัยแห่งชาติ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย และกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด แต่จัดไม่สำเร็จโดยอ้างว่าปรึกษากับผู้ใหญ่แล้วเห็นว่ายังไม่พร้อมและต้องเลื่อนออกไปอย่างไม่มีกำหนด

ในระหว่างนี้กลุ่มนักศึกษาภูเก็ต 24 สถาบัน จัดพูดคุย นิทรรศการฉายสไลด์เกี่ยวกับ ปัญหาโรงงานอุตสาหกรรมในต่างประเทศที่โรงเรียนพิบูลย์สวัสดิ์

9 เมษายน 2529 นายธรรมเรศน์ สุวรรณภาณุ ผู้จัดการฝ่ายบริหารของบริษัทไปบรรยาย เรื่อง "แทนตาลัม เป็นภัยต่อชาวภูเก็ตจริงหรือ" ให้สโมสรโรตารีฟิง ณ โรงแรมเพิร์ล จังหวัดภูเก็ต โดยย้ำถึงความปลอดภัยของโรงงานโดยเฉพาะเรื่องการควบคุมกรดไฮโดรฟลูออริก โดยกล่าวว่ามีการสร้างกำแพงและเหล็กที่แน่นหนา อีกทั้งน้ำทิ้งจากโรงงานสะอาดกว่าน้ำภายนอกด้วย

22 เมษายน 2529 สมาชิกสภาจังหวัดภูเก็ตยื่นหนังสือขอเปิดประชุมสภาสมัยวิสามัญเพื่อ ผลักดันให้จังหวัดดำเนินการเปิดประชุมสัมมนาระหว่าง ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทนจากราชการและ ตัวแทนของบริษัทว่าการเปิดดำเนินงานของโรงงานฯก่อให้เกิดปัญหามลภาวะจริงหรือไม่โดย หนังสือขอเปิดประชุมมีสมาชิกสภาจังหวัดจำนวน 13 คนลงนาม ยกเว้นนายอาทร ต้องวัฒนา นายสุนทร จิรพัฒน์โสภณ นายสุจินต์ อุดมทรัพย์และนายบันลือ ตันติวิทย์

29 เมษายน 2529 นายจรูญ เสรีถวัลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ตยื่นญัตติด่วน ต่อคณะกรรมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของสภาผู้แทนราษฎรเพื่อศึกษามลภาวะของ โรงงานฯ

ส่วนนายเจน บุญส่ง รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมชี้แจงว่า กรมฯได้ติดตามมาตลอด โดยเฉพาะเรื่องการควบคุมและการป้องกันสารพิษ แต่เนื่องจากการติดตั้งอุปกรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ จึงยังไม่อาจสรุปผลได้ แต่จากการศึกษารายงานที่โรงงานให้มาพบว่า มีความปลอดภัยสูงพอสมควร แต่ถ้าตรวจสอบพบข้อบกพร่อง ทางกรมฯจะดำเนินการตามกฎหมายทันที

7 พฤษภาคม 2529 นายสมพงษ์ ไกรสุรสีห์ อุตสาหกรรมจังหวัดเปิดเผยว่า เท่าที่ตรวจสอบพบว่า ระบบกำจัดมลภาวะของโรงงานมีประสิทธิภาพสูงมาก ไม่น่าจะเป็นอันตราย

10 พฤษภาคม 2529 นายธรรมเรศน์ สุวรรณภาณุ ผู้จัดการฝ่ายบริหารของบริษัทไปเป็น องค์ปาฐกเรื่อง "โรงถลุงแร่ไทยแลนด์แทนตาลัม" ในงานเลดีไนท์ของสโมสรไลออนส์ จังหวัดภูเก็ต

พ.อ.สมชาย หิรัญกิจ ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้สัมภาษณ์ว่ารู้สึกกังวล เกี่ยวกับ มลภาวะจากโรงงานฯพอสมควร เกรงว่าจะเหมือนที่เมืองโกปาล ประเทศอินเดียและเกรง

ว่าจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของทางจังหวัดภูเก็ตซึ่งกำลังมีอนาคต ดังนั้นควรที่จะไปตั้งที่จังหวัดอื่น

19 พฤษภาคม 2529 ตัวแทนคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 15 สถาบัน เข้าพบนายอนันต์ ฉายแสง รักษาการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อขอให้มีการยับยั้งการออกไปอนุญาตประกอบการของโรงงานฯ

ในวันเดียวกันนี้ จังหวัดจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับโรงงานถลุงแร่แทนทาลัมที่ศาลาประชาคมจังหวัดภูเก็ต โดยเชิญหัวหน้าส่วนราชการทุกส่วน นายอำเภอ นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองภูเก็ต หัวหน้าส่วนราชการส่วนกลางจังหวัดภูเก็ตและหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สื่อมวลชน มูลนิธิสมาคมตลอดจนธุรกิจเอกชนทุกหน่วยมาร่วมรับฟัง อย่างไรก็ตามในที่ประชุม เจ้าหน้าที่ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่สามารถชี้แจงให้ประชาชนที่มาร่วมประชุมได้รับความกระจ่างได้เนื่องจากเมื่อถูกถามว่ามีหลักประกันอะไรบ้างว่าจะไม่เป็นอันตราย แต่เจ้าหน้าที่ของกรมฯกลับไม่สามารถให้คำตอบได้

28 พฤษภาคม 2529 ได้มีนักเรียนนักศึกษาจาก 5 สถาบันการศึกษาในจังหวัดประมาณ 2,000 คน หยุดเรียนหนังสือเพื่อเดินขบวนไปตามถนนสายต่างๆในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตชักชวนให้ประชาชนออกมาร่วมชุมนุมต่อต้านโรงงาน

1 มิถุนายน 2529 นักศึกษา 24 สถาบัน ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 15 สถาบัน ชมรมสิ่งแวดล้อมสยามและประชาชนในจังหวัดภูเก็ตประมาณ 100,000 คน ได้ชุมนุมคัดค้านการสร้างและเปิดดำเนินการของโรงงานไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด ที่บริเวณหอนาฬิกาหน้าเทศบาลเมืองภูเก็ตและได้ไปฟังการอภิปรายที่สะพานหินด้วย โดยมีอาจารย์จากคณะสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคเช่น นายสุรพล สุดารา อาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อภิปรายถึงผลร้ายของโรงงานถลุงแร่แทนทาลัม โดยประเด็นในการอภิปรายคือ เรื่องการทำลายสภาพแวดล้อมของเมืองภูเก็ตอย่างร้ายแรงจนอาจสูญเสียชีวิตแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยและที่สำคัญยังก่อให้เกิดมลพิษและสารกัมมันตภาพรังสีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของชาวภูเก็ตด้วย ในการชุมนุมครั้งนี้ ประชาชนยังเขียนโปสเตอร์ข้อความเพื่อคัดค้านโรงงานดังกล่าวด้วย เช่น หากการต่อต้านไม่สำเร็จก็จะไม่ออกมาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกล่าวว่าการขอตั้งโรงงานนั้นเป็นไปตามขั้นตอนของทางราชการทุกประการ ซึ่งในเวลานี้กระทรวงฯยังมิได้ออกใบอนุญาตประกอบการให้และจะออกให้ก็ต่อเมื่อมั่นใจแล้วว่าโรงงานแห่งนี้จะไม่ก่อให้เกิดอันตราย แม้ว่าจะลงทุนไปแล้วกว่าร้อยละ 95 คิดเป็นมูลค่ากว่า 2,000 ล้านบาทก็ตาม

ส่วนนายสุรพล สุดารา อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะประธานชมรมสภาวะแวดล้อมสยามแถลงยืนยันว่า ในระยะยาวประชาชนจะต้องได้รับอันตรายจากกัมมันตภาพรังสีจากโรงงานนี้แน่นอน กล่าวคือเมื่อมีการปลดตะกั่วแร่ก่อนการถลุงจะทำให้เกิดก๊าซเรดอนซึ่งมีสารกัมมันตภาพรังสีออกมาเป็นอันตรายแก่ผู้ที่สูดดมและสัมผัส สิ่งที่เป็นอันตรายมากที่สุดคือ ไฮโดรฟลูอออริคแอซิดหรือกรดกัดแก้ว เนื่องจากสามารถเป็นไอซึ่งจะมีฤทธิ์ร้ายแรงมาก แม้ว่าโรงงานจะยืนยันว่าควบคุมได้แต่ก็คงไม่ได้ทั้งหมด นอกจากนี้ยังก่อสร้างใกล้กับเขตชุมชนด้วย อยู่ห่างจากวิทยาลัยครูเพียง 500 เมตรเท่านั้น

2 มิถุนายน 2529 นายจรรยา เสรีถวัลย์ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปไตยและนายบันลือ ตันติวิทย์ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคราษฎรเปิดเผยว่า ขณะนี้ชาวภูเก็ตกว่า 70,000 คน ได้ลงชื่อเพื่อยื่นหนังสือคัดค้านต่อนายกรัฐมนตรีแล้ว

ในวันเดียวกันนี้นายชวลิต ณ นครและนายเสริมศักดิ์ ปิยธรรม ตัวแทนของคณะกรรมการต่อต้านมลภาวะเป็นพิษ จังหวัดภูเก็ตเข้าพบนายวิโรจน์ บำรุงวงศ์ ประธานสภาเทศบาลเมืองภูเก็ตและนายปราโมทย์ แก่เมือง รองประธานสภาจังหวัดภูเก็ตเพื่อยื่นหนังสือคัดค้านการเปิดโรงงานฯ ต่อมานายปราโมทย์ได้ยื่นหนังสือด่วนถึงนายสนอง รอดโพธิ์ทอง เพื่อให้ นายอาทร ต้องวัฒนา ประธานสภาจังหวัดภูเก็ตเปิดการประชุมวิสามัญพิจารณาญัตติด่วนเรื่องนี้

3 มิถุนายน 2529 นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา นำเรื่องการคัดค้านโรงงานฯเข้าสู่การประชุมพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยที่ประชุมรับทราบและให้นายจิรายุตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาพิเศษเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะภายใน 2 วัน โดยกำหนดเวลาศึกษาประมาณ 2 เดือน

4 มิถุนายน 2529 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกแถลงการณ์ว่า กรณีที่ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตวิตกว่าจะได้รับอันตรายนั้น กระทรวงฯตระหนักดีและต้องการให้ประชาชนเข้าใจว่าขณะนี้โรงงานดังกล่าวยังไม่เสร็จและยังมิได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงยังไม่สามารถประกอบกิจการใดๆได้ หากโรงงานฯสร้างเสร็จก็จะต้องขออนุญาตจากกรมฯก่อนโดย

กรมฯ จะทำการตรวจสอบโดยละเอียดว่าเป็นไปตามที่ราชการกำหนดหรือไม่ หากปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานฯ จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประชาชนก็จะไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโดยเด็ดขาดและการตรวจสอบจะมีทุกขั้นตอนการผลิตตลอดจนแม้ว่าเปิดดำเนินงานแล้วก็ต้องตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยกรมฯ จะตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบ โดยมีนายเจน บุญส่ง รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นประธาน ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันต่างๆ ทั้งนักวิชาการและสถาบันที่เป็นกลาง เช่น ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในระหว่างที่มีการชุมนุมคัดค้านนั้น บริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด แถลงว่าโรงงานนี้ได้สร้างแบบเดียวกันกับที่โรงงานในเมืองกอสลา เยอรมนีตะวันตก ซึ่งมีบริษัทพาสวันที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและควบคุมความปลอดภัย โดยที่ได้ลงทุนในระบบควบคุมมลภาวะและกำจัดของเสียเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท สารเคมีที่ใช้ในการผลิตได้ใช้กรดกำมะถัน กรดกัดแก้ว แอมโมเนีย โปตัสเซียมคลอไรด์และปูนขาว โดยจะผสมน้ำเพื่อเจือจาง กรณีที่เกรงเรื่องกรดกัดแก้วนั้นก็ต้องทำให้เป็นกลาง ทั้งนี้บริษัทได้มีระบบขจัดของเสียและน้ำทิ้งทุกขั้นตอนด้วย

ในวันเดียวกันนี้ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน รักษาการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และ พ.อ. สมชาย หิรัญกิจ ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแสดงความเห็นว่า นำวิตกว่าจะส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ถ้าสามารถย้ายไปตั้งที่อื่นได้ก็ควรทำ วันเดียวกันนางสุพัตรา มาศดิตถ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์กล่าวว่า นโยบายพรรคฯ เน้นการท่องเที่ยวเป็นพิเศษซึ่งนายจตุพร เสรีกุลย์ได้ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีและประธานกรรมการอุตสาหกรรมของสภาฯ แล้ว

5 มิถุนายน 2529 นายพิชัย รัตตกุล รักษาการรองนายกรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้สัมภาษณ์ว่า รัฐบาลชุดต่อไปจะต้องนำผลสำรวจเกี่ยวกับปัญหานี้ไปพิจารณาให้รอบคอบถ้าไม่สามารถยืนยันได้ 100% ว่าเป็นอันตรายจะต้องทบทวนใหม่

6 มิถุนายน 2529 สภาจังหวัดภูเก็ตมีการประชุมโดยมีประชาชนร่วมฟังประมาณ 1,000 คน ที่ประชุมลงมติให้รัฐบาลเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงงานฯ ส่งผลให้นายอาทร ต้องวัฒนา ในฐานะประธานสภาจังหวัดขอถอนหุ้นในบริษัททั้งหมด รวมไปถึงผู้ถือหุ้นบางส่วนประกาศถอนหุ้นเช่นกันโดยเฉพาธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ก็ขอถอนหุ้นด้วย

7 มิถุนายน 2529 กลุ่มประสานงานฯ ลงมติว่าไม่ยอมรับคณะกรรมการที่นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ตั้งขึ้นเพราะเกรงว่าจะไม่เป็นกลาง ซึ่งนายจิรายุกล่าวว่า การที่ประชาชนไม่ยอมรับคณะกรรมการชุดนี้นั้นเพราะยังไม่มั่นใจในความปลอดภัย ตนจะหาทางตั้งกรรมการชุดใหม่โดยจะหาตัวแทนจากผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการให้เพียงพอ

9 มิถุนายน 2529 สภาเทศบาลเมืองภูเก็ตได้มีการพิจารณาปัญหาเรื่องโรงงานฯ โดยสมาชิกส่วนใหญ่ลงมติคัดค้านการตั้งโรงงานฯ นอกจากนี้ นายเสริมศักดิ์ ปิยธรรม ชี้แจงว่า ชาวภูเก็ตไม่สนใจและไม่ต้องการคำชี้แจงจากรัฐบาลหรือใครทั้งนั้นและไม่ยอมรับคณะกรรมการที่มีนายเจน บุญส่ง เป็นประธานด้วย สิ่งที่ต้องการคือจะต้องไม่มีโรงงานผลิตแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ตโดยเรียกร้องให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพรวมกันเป็นพลังมวลชนเข้าร่วมคัดค้านมากขึ้น ซึ่งมีการขอมติจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลทุกคนด้วย

10 มิถุนายน 2529 มีการออกไปสเตอร์เชิญชวนประชาชนร่วมกันชุมนุมคัดค้านโรงงานฯ ในวันที่ 14 มิถุนายน 2529 เวลา 16.00 น. ที่สนามฟุตบอล หาดป่าตอง อำเภอกระบุรี กลุ่มณรงค์ต่อต้านเสนอให้ลบชื่อสะพานสารสินซึ่งเชื่อมระหว่างภูเก็ตและพังงา เนื่องจากพ้องกับชื่อสกุลของนายพงส์ สารสินซึ่งเป็นหุ้นส่วนของบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด

นอกจากนี้ในช่วงระยะเวลาี้ยังมีการประท้วงโดยไม่ให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจแก่หุ้นส่วนบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด ในหลายกรณี เช่น ประชาชนชาวภูเก็ตไม่สนับสนุนการบริโภคเครื่องดื่มี่น้ำอัดลมยี่ห้อโค้ก เนื่องจากนายพงส์ สารสิน เป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทหาดทิพย์ซึ่งได้ลิขสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่ายเครื่องดื่มี่น้ำอัดลมนี้เพื่อเป็นการกดดันให้นายพงส์ สารสิน ถอนหุ้นจากบริษัทฯ มีการรวมตัวกันไปถอนเงินจากธนาคารกรุงเทพและธนาคารไทยพาณิชย์เนื่องจากมีชื่อของผู้บริหารธนาคารเป็นหุ้นส่วนอยู่ในโรงงานฯ รวมไปถึงประชาชนที่ประกอบอาชีพพ่อค้าแม่ค้าในตลาดยังได้ปฏิเสธที่จะขายสินค้าและบริการให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงงานฯอีกด้วย

12 มิถุนายน 2529 นาย บี. เจ. ฮิลล์ ผู้อำนวยการบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัม อินดัสตรี จำกัดได้กล่าวเพื่อเติมว่า บริษัทฯได้คำนึงถึงความปลอดภัยอย่างรอบคอบที่สุด กรณีของสารกัมมันตภาพรังสีจากก๊าซเรดอนนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นด้วยกระบวนการทางเคมี ส่วนกัมมันตภาพรังสีจากสารทอเรียมและยูเรเนียมนั้นอยู่ในระดับต่ำและไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายซึ่งเป็นสารที่มีอยู่แล้วในจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ตะกอนแร่ที่ใช้อยู่นี้เคยส่งไปให้ที่ยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ตรวจสอบแล้วและที่เยอรมนีตะวันตกก็มีโรงงานประเภทเดียวกันนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางชุมชนที่หนาแน่นมีป่าเขารอบเมืองโดยไม่เป็นอันตราย

13 มิถุนายน 2529 นายเสริมศักดิ์ ปิยธรรมพร้อมตัวแทนผู้คัดค้านประมาณ 20 คน ได้เดินทางมายื่นหนังสือคัดค้านที่มีประชาชนลงชื่อไว้แล้วจำนวน 73,244 คน เพื่อเสนอให้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ รักษาการนายกรัฐมนตรี พิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการและตั้งโรงงานฯ โดยรายชื่อดังกล่าวได้มาจากมติของคณะกรรมการต่อต้านมลภาวะเป็นพิษ มติสภาจังหวัด มติสภาเทศบาล มติสหภาพแรงงาน 7 สหภาพ มติสภาตำบล 15 ตำบล และมติชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน โดยให้เวลารัฐบาล 15 วัน หากในวันที่ 2 กรกฎาคม 2529 ยังไม่ได้รับคำตอบที่น่าพอใจ ก็จะมีการนัดชุมนุมประท้วงใหญ่อีกครั้งหนึ่งในวันที่ 6 กรกฎาคม 2529 ณ บริเวณสวนสาธารณะสะพานหิน อำเภอเมืองภูเก็ต

ในโอกาสนี้บรรดากลุ่มคัดค้านได้เข้าพบนายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ซึ่งกล่าวว่ารัฐบาลพิจารณาด้วยความเป็นห่วงและเข้าใจเหตุการณ์ดีว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเมือง เมื่อโรงงานฯ ยังไม่เปิดทดลองเดินเครื่องจึงยากที่จะแก้ไขปัญหาให้รวดเร็ว รัฐบาลจะพิจารณาอย่างรอบคอบและเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย และอยากให้ตัวแทนกลุ่มที่คัดค้านร่วมพิจารณากับคณะกรรมการฯ เพื่อนำไปชี้แจงต่อชาวภูเก็ต รัฐบาลจะไม่รอให้รัฐบาลชุดใหม่เข้ามาแก้ไขปัญหา ซึ่งในขณะนี้ยังไม่สามารถให้คำตอบได้ว่าจะปิดโรงงานฯ ได้หรือไม่ เพราะจะไม่ถูกต้องทั้งในแง่กฎหมายและความชอบธรรม

14 มิถุนายน 2529 ชาวภูเก็ตกว่า 10,000 คน มาชุมนุมกันที่หาดป่าตองเพื่อคัดค้านอีกครั้ง โดยชมรมธุรกิจท่องเที่ยวหาดป่าตองเรียกประชุมสมาชิกทุกสาขา และมีมติให้รวมพลังกัน ให้ร้านค้าหยุดขายของเพื่อไปร่วมฟังการอภิปราย ณ สนามฟุตบอลหาดป่าตอง โดยที่ชุมนุมได้มีการโจมตีว่านายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา มีอำนาจที่จะปิดโรงงานแต่ไม่สั่งการโดยเร็ว เจตนาจะถ่วงเวลา ซึ่งหากรัฐบาลไม่สั่งปิดโรงงานก็จะมีการประชุมในวันที่ 6 กรกฎาคม 2529 และหากรัฐบาลยังเฉยเมยก็จะคืนบัตรประชาชนและไม่ไปเลือกตั้งในวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 นี้ด้วย

15 มิถุนายน 2529 สมาคมพ่อค้าและหอการค้าจังหวัดภูเก็ตยื่นหนังสือถึงพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ รักษาการนายกรัฐมนตรีให้พิจารณามติของประชาชน

17 มิถุนายน 2529 ภายหลังจากประชุมคณะรัฐมนตรี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้รับทราบข้อเรียกร้องของชาวภูเก็ตที่ต้องการจะปิดโรงงานฯ พร้อมทั้งรายชื่อผู้ที่ประท้วงและมีคำสั่งให้แก้ไขปัญหาด้วยความเที่ยงธรรม คำนี้ถึงความคิดเห็นและความรู้สึกของชาวภูเก็ตตลอดจนผลกระทบทางด้านสังคมต่อการตั้งโรงงานฯ ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ตั้งคณะกรรมการที่มีภาพพจน์ดีและเป็นกลาง ซึ่งในขั้นนี้กำลังหาบุคคลที่เหมาะสมเช่น นายสนอง รอดโพธิ์ทอง ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต นายสุรินทร์ เศรษฐมานิตย์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายเทพนม เมืองแมน คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และนายธนากร อ้วนอ่อน คณบดีคณะสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล โดยจะมีนายจिरायุ อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นประธาน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้สนใจและผู้คัดค้านร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยซึ่งจะกระทำโดยเปิดเผย

อนึ่งนายจिरायุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ยังได้กล่าวว่า ขณะนี้กระทรวงฯทราบความรู้สึกของชาวภูเก็ตแล้ว ตนมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดเพื่อการชี้ขาดแก้ไขปัญหาก็เพื่อความเป็นธรรมของทุกฝ่าย การชุมนุมของชาวภูเก็ตในครั้งนี้เป็นไปด้วยความสงบไม่รุนแรงและเป็นบทเรียนที่ดีในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศที่จะต้องคำนึงถึงผลกระทบทางสังคมด้วย

ในวันเดียวกันนี้ได้มีชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาจังหวัดและประชาชนประมาณ 2,000 คนมารวมตัวกันที่ศาลากลางจังหวัดภูเก็ตเพื่อยื่นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตให้ยับยั้งการนำกรดกัดแก้วและกรดกำมะถันของโรงงานฯเข้ามาในจังหวัด รวมไปถึงยับยั้งการเปิดโรงงานฯด้วยโดยขอคำตอบในวันที่ 29 มิถุนายน นายสนองรับไว้และแจ้งว่า กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักนายกรัฐมนตรีต้องการเชิญตัวแทนกลุ่มที่คัดค้านประมาณ 50 คน เดินทางไปกรุงเทพมหานครเพื่อเจรจาโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด โดยกำหนดจะเดินทางออกจากภูเก็ตในวันที่ 22 มิถุนายน 2529 ภายหลังจากข้อเสนอดังกล่าวถูกปฏิเสธเพราะเกรงว่าจะถูกรัฐบาลเกลี้ยกล่อมจนทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน ทั้งนี้นายเสริมศักดิ์ ปิยะธรรม ยืนยันว่าจะต่อสู้ให้ถึงที่สุด แม้รัฐบาลจะอ้างผลกระทบด้านการลงทุนหรือรอให้คณะกรรมการศึกษาข้อเท็จจริงก็ตาม ขณะนี้ชาวภูเก็ตต้องการอย่างเดียวคือคำสั่งไม่ให้โรงงานฯตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

18 มิถุนายน 2529 นายจिरायุ อิศรางกูร ณ อยุธยา แถลงว่า คณะกรรมการศึกษาข้อเท็จจริงจะเดินทางไปจังหวัดภูเก็ตในวันที่ 23 มิถุนายน 2529 เพื่อรับฟังความเห็นจากทุกฝ่ายทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายที่เป็นกลาง เพื่อรายงานข้อเท็จจริงทั้งหมดเป็นข้อมูลออกมาโดยที่คณะกรรมการชุดนี้ไม่ใช่ผู้ชี้ขาดหรือตัดสินเป็นเพียงเป็นการประมวลข้อเท็จจริงเท่านั้น ทั้งนี้ชาว

ภูเก็ตได้แสดงความยินดีที่นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยาและคณะจะเดินทางมาที่จังหวัดโดยจะให้มีขบวนประชาชนและกลุ่มต่างคอยต้อนรับที่สนามบิน แต่ก็ยืนยันว่าจะไม่เจรจาเรื่องอื่นนอกจากการสั่งปิดโรงงานฯ โดยกลุ่มผู้ประท้วงยังคงตกลงกันว่าจะติดธงชาติไว้ตามอาคารและป้ายคัดค้านมากขึ้นกว่าเดิมด้วย

นายมานิตย์ เจียรดิษฐ์ รองประธานกรรมการบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด แถลงว่า การย้ายโรงงานฯไปตั้งที่อื่นนั้นคงทำไม่ได้เพราะต้องใช้งบประมาณอีก 500-600 ล้านบาท โดยขณะนี้ได้สร้างเสร็จไปแล้วกว่าร้อยละ 95 โดยการทดลองเดินเครื่องนั้นขึ้นอยู่กับรัฐบาล อีกไม่นานบริษัทจะนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและการผลิตของโรงงานที่ใช้เทคโนโลยีเดียวกันนี้ที่เยอรมนีตะวันตกให้ประชาชนได้ชมด้วย หากโรงงานฯเปิดไม่ได้ ความน่าเชื่อถือของประเทศในด้านการลงทุนจะเสียหาย โดยเฉพาะบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ที่ถือหุ้น ร้อยละ 12.5 และเป็นผู้ให้เงินกู้อีก 220 ล้านบาทด้วย ซึ่งขณะนี้บริษัทได้รับทราบถึงปัญหานี้แล้ว

ในวันเดียวกันนี้ ได้มีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีการจัดการแสดงข้อคิดเห็นต่อการตั้งโรงงานฯที่ภูเก็ต ซึ่งเป็นการจัดขึ้นร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดภูเก็ต โดยในวันที่ 23 มิถุนายน 2529 จะเป็นการแสดงข้อคิดเห็นของนักวิชาการและผู้นำกลุ่มคัดค้านการตั้งโรงงานกับตัวแทนและผู้ลงทุนฝ่ายโรงงานฯและนักวิชาการสาขาที่เกี่ยวข้องกับโรงงานฯ ณ ศาลาประชาคม จังหวัดภูเก็ต และในวันที่ 25 มิถุนายน 2529 จะมีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรงงานฯ ณ หอประชุมกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ในวันนี้ประชาชนชาวภูเก็ตประมาณ 800 คนได้มีการชุมนุมอีกครั้ง โดยผู้นำการชุมนุมแจ้งว่านายจิรายุจะเดินทางมาดูโรงงานฯและพบประชาชนด้วย

19 มิถุนายน 2529 นายมานิตย์ เจียรดิษฐ์ รองประธานกรรมการบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด เปิดเผยว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้สั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้รักษาความปลอดภัยแก่โรงงานนั้นคงเป็นเพราะคิดว่าประชาชนคงไม่ใช้วิธีการที่รุนแรงจนสร้างความเสียหายแก่โรงงานฯ แม้ว่าประชาชนจะต่อต้านรุนแรงขนาดนี้ก็ตาม

เวลา 19.00 น. ประชาชนประมาณ 4,000 คน รวมตัวกันชุมนุมอีกครั้ง มีการกล่าวปราศรัยโจมตีกรมโรงงานฯที่อนุญาตให้มีการเปิดโรงงานฯ

20 มิถุนายน 2529 นายสนอง รอดโพธิ์ทอง ประกาศผ่านสื่อมวลชนเพื่อเชิญให้ประชาชนร่วมฟังการอภิปรายที่ศาลาประชาคมร่วมกับคณะของนายจิรายุ ในวันที่ 23 มิถุนายน 2529 เวลา 9.30 น. วันเดียวกันนายเสริมศักดิ์ ปิยธรรม เสนอว่า รัฐบาลควรจะให้คำตอบก่อนวันที่ 2 กรกฎาคม 2529 หรือไม่เพราะเกรงว่ายิ่งล่าช้าก็จะเป็นการสูญเสียซึ่งรัฐบาลจะต้องสนองตอบต่อมติมหาชน

22 มิถุนายน 2529 ชาวภูเก็ตที่ทำงานและศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ประชุมกันที่สมาคมชาวใต้เพื่อหามาตรการต่อต้านการสร้างโรงงานฯ ที่ประชุมมีมติให้ผู้ที่มาพร้อมประชุมรวมตัวกันเป็นแนวร่วมกับกลุ่มประสานงานมลพิษที่จังหวัดภูเก็ต มีการเรียกรถไฟเพื่อเป็นกองทุนขึ้นต้นสำหรับใช้เป็นค่าดำเนินการให้ตัวแทนเดินทางไปจังหวัดภูเก็ตเพื่อประสานงานกับกลุ่มต่อต้านให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

23 มิถุนายน 2529 นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา พร้อมด้วยคณะเดินทางไปจังหวัดภูเก็ตตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมที่กำหนดให้มีการเจรจาทั้ง 3 ฝ่ายในเวลา 9.30 น. ด้วยเครื่องบินของบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด โดยมีกำหนดการจะพบและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนชาวภูเก็ตที่ศาลาประชาคมและติดตามสถานการณ์ในตัวแทนชาวภูเก็ต 26 คน ซึ่งมาพบพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2529 เพื่อขอให้ปิดโรงงานฯ ภายในวันที่ 2 กรกฎาคม 2529 อย่างไรก็ตามปรากฏว่านายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยาไม่ได้มาพบประชาชน จนทำให้มีการใช้ความรุนแรงและเผาทำลายทรัพย์สินของโรงงานไทยแลนด์แทนทาล์มอินดัสตรีในที่สุด

เวลาประมาณ 19.00 น. กองบังคับการตำรวจสันติบาลได้ออกแถลงการณ์ว่า การต่อต้านการสร้างโรงงานฯ ถูกมือที่สามแทรกแซงโดยหวังผลทางการเมือง ซึ่งอาศัยกลุ่มกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นเครื่องมือในการระดมมวลชน แต่ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้จนก่อให้เกิดเหตุรุนแรงทำให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย การกระทำในครั้งนี้อันเกี่ยวข้องกับกลุ่มประสานงานต่อต้านมลภาวะเป็นพิษและนักศึกษา 24 สถาบัน เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2529 แต่อย่างไรก็ดี ขณะเดียวกันสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ ประกาศแถลงการณ์ของนายจิรายุว่า ตามที่ตนและคณะได้เดินทางไปภูเก็ตเพื่อรับฟังความคิดเห็นด้วยตนเองนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามมีประชาชนส่วนน้อยจำนวนหนึ่งมีความรู้สึกไม่พอใจอย่างรุนแรงจนอาจเกิดเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชาวภูเก็ตมากกว่านี้ กระทรวงอุตสาหกรรมและผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีความเห็นร่วมกันว่าควรนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้เสนอต่อรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

คำวันเดียวกัน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศภาวะฉุกเฉินในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตได้ออกแถลงการณ์ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 จังหวัดภูเก็ตว่า ขณะที่นายจิรายุและคณะเดินทางมาที่ศาลาประชาคมจังหวัดภูเก็ต เมื่อถึงอนุสาวรีย์ได้มีกลุ่มคนจำนวนมากปิดกั้นขบวนรถยนต์ของนายจิรายุไม่ให้เดินทางต่อไปได้ พร้อมพยายามจะเข้าประทุษร้ายนายจิรายุ ตนเห็นว่าสถานการณ์ไม่เรียบร้อยและไม่สามารถควบคุมมวลชนได้ จึงไม่สามารถที่จะพบกับผู้นำกลุ่มต่อต้านต่างๆได้ จึงได้เชิญผู้แทนกลุ่มต่อต้านไปพบและให้กลับไปชี้แจงให้ประชาชนที่มาชุมนุมกันสลายตัวแต่ไม่ได้ผลเพราะมีบางกลุ่มที่ดื้อรั้นและควบคุมไม่อยู่จนทำลายทรัพย์สินเอกชนเสียหาย¹

เวลาประมาณ 21.40 น. กองกำลังตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พังงาและภูเก็ต ได้ตั้งกองกำลังแก้ไขสถานการณ์ที่กองกำลังกับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ตและได้ร่วมกันจับกุมผู้ต้องก่อก่อการจลาจลได้จำนวน 38 คน โดยตั้งข้อหาวางเพลิง เผาทรัพย์สิน จำนวน 28 คน และลักทรัพย์จำนวน 10 คน

24 มิถุนายน 2529 พลเอกเปรมเปิดเผยว่า ตนมั่นใจว่าชาวภูเก็ตพร้อมที่จะรับฟังและร่วมกับนายจิรายุในการแก้ไขปัญหา เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นชาวภูเก็ตมิได้เป็นผู้ก่อ คงจะเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่สร้างปัญหาขึ้นมา เพราะที่ผ่านมาชาวภูเก็ตให้ความร่วมมือเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สิ่งที่รัฐบาลจะดำเนินการต่อไปคือการรักษากฎหมายไว้ให้ได้และนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษซึ่งตนมั่นใจว่าชาวภูเก็ตส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับเหตุการณ์ในครั้งนี้

นายธรรมสาร ธีญากุลสัจจา ตัวแทนจากคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 14 สถาบัน เปิดเผยผลการประชุมของคณะกรรมการว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นไปตามความคาดหมายของกลุ่ม การเรียกร้องของกลุ่มคือรอผลในวันที่ 2 กรกฎาคม นี้ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของรัฐบาลและยืนอยู่บนสันติวิธี ดังนั้นเหตุการณ์ความรุนแรงในครั้งนี้จึงไม่ใช่ความตั้งใจของชาวภูเก็ตอย่างแท้จริง แต่เพราะถูกแทรกแซงจากบางกลุ่ม

¹“กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต,” สยามจดหมายเหตุ 11 (15-21 สิงหาคม 2529): 898-899.

นายธีระ ภาณุพงศ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเปิดเผยว่า เหตุการณ์นี้ร้ายแรงต่อภาพลักษณ์การลงทุนในไทย ต่อไปคณะกรรมการฯจะต้องเข้มงวดในการอนุญาตให้ตั้งโรงงานให้มากขึ้น²

25 มิถุนายน 2529 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมผู้ต้องหาเพิ่มขึ้นอีก 8 คน ทั้งหมดรวมเป็น 46 คน³ นอกจากนี้ยังมีการสอบปากคำนายสนองในกรณีที่ทำหนังสือเชิญผู้นำกลุ่มต่างๆเพื่อมาร่วมชุมนุมต้อนรับนายจิรายุและคณะจนเกิดเหตุการณ์วุ่นวายขึ้นว่ามีจุดประสงค์อะไรที่ต้องเชิญมามากเกินความจำเป็น ซึ่งนายสนองชี้แจงว่าเป็นเพราะมีหนังสือจากกระทรวงอุตสาหกรรมให้เชิญประชาชนมาร่วมชี้แจง จึงไม่ใช่เป็นการเชิญมาประท้วง ในด้านการรักษาความปลอดภัยนั้นเป็นหน้าที่ของตำรวจและกำนันผู้ใหญ่บ้านที่แต่งเครื่องแบบเพื่อให้แตกต่างกับกลุ่มที่มาประท้วงที่ต้องแต่งกายตามเครื่องแบบเช่นกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึง

27 มิถุนายน 2529 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมนายสำราญ เรืองศรี นายวิโรจน์ แซ่ฮ่วย นายอาภรณ์ เกษตรสุนทร และนายทวีศักดิ์ เกษตรสุนทร ผู้ต้องหาวางเพลิงเผาโรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน โดยทั้ง 4 คนให้การรับสารภาพตามข้อกล่าวหา โดยนายสำราญซึ่งเป็นผู้เริ่มจุดไฟเผา นั้นเป็นคนที่ยิงเข้าหาตัวนายจิรายุในวันที่เกิดเหตุด้วย โดยอ้างว่ามีผู้จ้างวานให้กระทำด้วยเงิน 150 บาท ส่วนผู้ต้องหาคดีเดียวกันอีก 22 คนให้การปฏิเสธตามข้อกล่าวหา⁴

ในวันเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีการประกันตัวผู้ต้องหาจำนวน 9 คน โดยผู้ต้องหาทั้งหมดแยกเป็นคดีวางเพลิง 28 คน คดีลักทรัพย์ 19 คน โดยทั้งหมดมีคนภูมิกเกิด 40 คน และคนต่างถิ่น 7 คน การตั้งข้อหาผู้กระทำผิดขั้นแรกเป็นความผิดฐานวางเพลิงให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย และยังมี การตั้งข้อหาก่อการจลาจลกับผู้ต้องหาบางคนเพิ่มในภายหลัง

²"กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต," สยามจดหมายเหตุ 11 (22-28 สิงหาคม 2529): หน้า 927-929.

³"กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต," สยามจดหมายเหตุ 11 (29 สิงหาคม – 4 กันยายน 2529): 954.

⁴"กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต," สยามจดหมายเหตุ 11 (5-11 กันยายน 2529): 981-983.

ในส่วนของการแก้ไขปัญหาว่าจะตั้งและเปิดโรงงานต่อไปหรือไม่นั้น ผู้นำกลุ่มคัดค้านอันได้แก่ นายชวลิต ฌ นคร นายอานวย คุ่มบ้าน นายชาญชัย ศรีนาค นายสกุล ฌ นคร นายสุทัศน์ เลขาพันธ์ นายวีรชาติ แซ่ซ้อ นายสุภาพ ล้วน และนางสุนันทา เอี่ยมอันเจริญ ได้พบกับ พลโทวันชัย จิตต์จำนงค์ แม่ทัพกองทัพภาคที่ 4 ผลการเจรจาสรุปได้ว่า รัฐบาลจะไม่เปิดโรงงานผลิตแร่แทนทาลัมในจังหวัดภูเก็ต โดยที่กลุ่มต่อต้านทุกกลุ่มยืนยันเช่นเดียวกันว่าจะไม่มีการชุมนุมเพื่อฟังคำตอบของ รัฐบาลอีกครั้งในวันที่ 2 และ 7 กรกฎาคม 2529 เช่นเดียวกัน

29 มิถุนายน 2529 รัฐบาลได้ออกแถลงถึงข้อเท็จจริงและการดำเนินการของรัฐบาลว่า จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า ผู้คัดค้านมี 2 กลุ่ม คือกลุ่มประชาชนชาวภูเก็ตทั่วไปที่ดำเนินการโดยสุจริตและสันติวิธีมาตั้งแต่ต้นและกลุ่มผู้ถือโอกาสที่นำสถานการณ์มาใช้เพื่อผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มตนในทางการเมืองและธุรกิจ ซึ่งพยายามยั่วยุประชาชนผู้สุจริตให้เกิดความโกรธแค้นและเข้าใจผิดจนก่อให้เกิดการทำลายทรัพย์สินเอกชนและราชการ ดังนั้นรัฐบาลจึงสั่งการให้ดำเนินคดีกับกลุ่มผู้กระทำผิดดังกล่าวโดยเร็วในฐานะผู้ริเริ่มและชี้แนะการใช้ความรุนแรงทั้งหมด เพื่อมิให้กระทบถึงชาวภูเก็ตส่วนใหญ่ซึ่งใช้คัดค้านอย่างสันติวิธี ทั้งนี้รัฐบาลยืนยันว่าจะไม่ดำเนินการใดๆ อันจะกระทบต่อความรู้สึกอันดีของชาวภูเก็ตและจะปฏิบัติตามนโยบายที่ให้จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

ในวันเดียวกันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการจับกุมนายเรวดี จินดาพลและนายรณชัย จินดาพล ตามหมายจับของนายสนอง รอดโพธิ์ทอง

30 มิถุนายน 2529 พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ รักษาการนายกรัฐมนตรี และพลเอกสิทธิ จิโรจน์ รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศยกเลิกภาวะฉุกเฉินในจังหวัดภูเก็ต จากนั้นพลโทวันชัยออกประกาศของกองอำนวยการร่วมตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินว่า นายเรวดี จินดาพลและนายรณชัย จินดาพล มีความผิดในข้อหามั่วสุมตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายก่อให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง เป็นหัวหน้าในการสั่งการให้มีการกระทำความผิด ยุยงส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางเพลิงเผาทรัพย์สินโรงเรือนที่อยู่อาศัย สถานที่ประชุม ยวดยานพาหนะอื่นๆ และทำลายทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้มีประจักษ์พยานยืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหาทั้งสองหลายปากกรวมถึงวัตถุประสงค์ด้วย ซึ่งขั้นต่อไปจะดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมและหลักนิติศาสตร์อย่างเคร่งครัด

นายจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแถลงผลการประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมการการพิจารณาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากโรงงานผลิตแทนทาลัมและตัวแทนบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด ว่า คณะกรรมการซึ่งเป็นกลางในการพิจารณาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอันประกอบด้วยตน นายสุรินทร์ เศรษฐมานิตย์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายแพทย์เทพนม เมืองแมน คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นายธนากร อ้วนอ่อน คณบดีคณะทรัพยากรศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหิดล โดยในการประชุมครั้งแรกนี้มีมติว่า แม้โรงงานฯจะไม่ได้ตั้งที่จังหวัดภูเก็ตแล้วก็ตาม แต่คณะกรรมการชุดดังกล่าวจะค้นคว้าหาข้อมูลในเรื่องนี้ต่อไปเพื่อประโยชน์แก่ทุกฝ่ายในอนาคต

1 กรกฎาคม 2529 นายปี. เจ. ฮิลล์ ประธานบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด ได้เปิดเผยว่า โรงงานฯประสบความเสียหายมากทั้งจากการวางเพลิงและเครื่องมือเครื่องใช้ถูกขโมยรวมความเสียหายคิดเป็นมูลค่า 965 ล้านบาท

2 กรกฎาคม 2529 นายจิรายุแถลงผลการประชุมครั้งที่ 2 ของคณะกรรมการร่วมฯ ว่า ได้มีการเน้นหนักเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงงานฯ โดยที่นายปี. เจ. ฮิลล์ ผู้จัดการใหญ่ตอบข้อซักถามอย่างละเอียดแต่ก็มีบางอย่างที่ตอบไม่ได้เช่น ขณะนี้บริษัททราบแต่เพียงว่าแร่ที่ออกมาจากการผลิตนั้นมีร้อยละ 88 ส่วนที่เหลือร้อยละ 12 ยังตอบไม่ได้ และเรื่องสารกัมมันตภาพรังสีที่มีข่าวว่าออกมาพร้อมกับก๊าซ ซึ่งบริษัทรับว่าจะหาคำตอบมาใช้ในการประชุมครั้งต่อไป

ในวันเดียวกันนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ประกาศว่า ขณะนี้ยอดผู้ต้องหาทั้งหมดมี 52 คน เป็นคดีก่อการจลาจล วางเพลิงเผาทรัพย์ 34 คนและลักทรัพย์ 18 คน

3 กรกฎาคม 2529 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบการสืบสวนชี้แจงถึงเงื่อนไขบุคคลที่ไม่อยู่ในข่ายการจับกุม เนื่องจากกำลังอยู่ในช่วงรับสมัครผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าจะต้องเป็นผู้ที่แสดงประชามติต่อต้านการสร้างโรงงานฯ ผู้ที่รวมตัวกันเมื่อวันที่ 1 และ 23 มิถุนายน ผู้ที่รวมตัวไปรับนายจิรายุที่สนามบินภูเก็ต ผู้ที่รวมตัวกันที่อนุสาวรีย์ฯ ที่ศาลาประชาคมที่โรงงานฯ ที่โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน ที่ชุมนุมอื่นๆก่อนหน้าการจลาจล และผู้ที่ชักนำให้มีการรวมตัว

โดยบริสุทธิ์ใจ⁵ ส่วนผู้ที่อยู่ในข่ายการจับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ก่อเหตุทำลายศาลาประชาคม ผู้ที่เผาทำลายรถยนต์และจักรยานยนต์ ผู้ที่ขว้างปาและเผาทำลายโรงแรมฯ ผู้ที่ทำลายสัญญาณไฟจราจร ผู้ที่ทำลายกระจกธนาคารกรุงเทพ จำกัด ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด และธนาคารแหลมทอง จำกัด

4 กรกฎาคม 2529 นายจิรายุ แฉลงผลการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 3 ว่า จากรายงาน เอกสารและชมภาพยนตร์วีดีโอโรงงานฯ ในเยอรมนีตะวันตก บริษัทฯ ได้ยืนยันว่า สารกัมมันตภาพรังสีจากการผลิตมีปริมาณเล็กน้อยซึ่งต่ำกว่าระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรฐานเยอรมนีตะวันตก อย่างไรก็ตามนายจิรายุเสนอว่าเพื่อความมั่นใจควรจะต้องมีการพิสูจน์ในห้องทดลองหรือไปดูโรงงานจริงก่อนสรุปผล

7 กรกฎาคม 2529 มีการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม บริษัทฯ ชี้แจงว่ามีการเก็บวัตถุอันตรายในถังของโรงงานซึ่งอยู่ใต้ดินลึกลงไป 3 เมตร กรณีที่รั่วไหลจะสามารถถ่ายเทไปยังถังอื่นได้ มีการใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมและหากมีความผิดพลาดก็จะมีคนควบคุมแทน⁶

1 สิงหาคม 2529 คณะกรรมการร่วมฯ สรุปผลการศึกษาผลกระทบด้านมลพิษจากโรงงานว่า สารกัมมันตภาพรังสีมีปริมาณต่ำกว่าระดับที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ ปัญหาไอกรดที่ระบายออกจากโรงงานสามารถกำจัดให้อยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัยได้ ปัญหาน้ำทิ้งสามารถขจัดได้ตามหลักวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป ปัญหากากและตะกอนที่เป็นพิษจากขบวนการผลิตสามารถป้องกันได้ ปัญหาด้านการขนส่งและการเก็บสารเคมี ทางเทคนิคแล้วควบคุมได้ตามมาตรฐานสากล อันตรายที่เกิดขึ้นจึงมีน้อยมาก อย่างไรก็ตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงสารเคมีบางชนิด เช่น ฟลูออไรด์ จึงควรที่จะมีการศึกษามาตรฐานสากลเพื่อกำหนดมาตรฐานของราชการต่อไปและในกรณีที่เกิดสถานการณ์เลวร้ายที่สุด ระดับความรุนแรงจะไม่สามารถเทียบ

⁵“กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต,” สยามจดหมายเหตุ 11 (19-25 กันยายน 2529): 1037-1041.

⁶“กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนท่าลัมที่จังหวัดภูเก็ต,” สยามจดหมายเหตุ 11 (26 กันยายน – 2 ตุลาคม 2529): 1065-1067.

ได้กับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นดังที่เคยเป็นข่าวในกรณีของต่างประเทศ ไม่ว่าจะขนาดของความรุนแรงและผลสืบเนื่องที่ตามมา⁷

27 สิงหาคม 2529 เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาทั้งสิ้น 39 คน โดยพนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ตดำเนินการส่งผู้ต้องหาทั้งหมดฟ้องศาลจังหวัดภูเก็ต

26 ธันวาคม 2532 ศาลจังหวัดภูเก็ตมีคำพิพากษาคดีอาญา หมายเลขดำที่ 988/2529 1003/2529 และ 1076/2529 ในข้อหาก่อความไม่สงบ วางเพลิงเผาโรงงานผลิตแร่แทนทาลัมของบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัม อินดัสตรี จำกัดและโรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน โดยมีคำพิพากษาว่า จำเลย 16 คนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 216 ฐานมั่วสุมตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปให้จำคุกคนละ 1 ปี จำเลย 5 คน มีความผิดตามมาตรา 215 วรรค 2 มาตรา 216, 218 (1), (3) และมาตรา 83 ฐานมั่วสุมตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปและวางเพลิงเผาทรัพย์สินผู้อื่น จึงลงโทษตามมาตรา 90 จำคุกคนละ 12 ปี จำเลย 3 คนมีความผิดตามมาตรา 215 วรรค 2 มาตรา 216 360 และมาตรา 83 จึงลงโทษตามมาตรา 360 ฐานทำลายทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย จำคุกคนละ 2 ปี จำเลย 1 คนมีความผิดตามมาตรา 215 วรรค 2 มาตรา 216, 217 และมาตรา 83 จึงลงโทษตามมาตรา 217 และมาตรา 90 ให้จำคุก 5 ปี และนายเรวุฒิ จินดาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ตพรรคชาติไทย มีความผิดตามมาตรา 360 ฐานทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายและเสียทรัพย์สิน ให้จำคุก 1 ปี โดยมีจำเลย 6 คนจากทั้งหมด 39 คนได้รับการยกฟ้อง⁸

21 พฤศจิกายน 2533 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นซึ่งให้จำคุกนายเรวุฒิ จินดาพล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคชาติไทย) ในข้อหา มั่วสุมกันตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ก่อให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง ทำให้เกิดการรวมพลังเผาโรงงานฯ เป็นเวลา 1 ปี โดยศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องจำเลยในคดีเดียวกันนี้ 8 คน ซึ่งนายเรวุฒิได้รับการประกันตัวด้วยเงินค้ำประกันจำนวน 500,000 บาท⁹

⁷“กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต,” สยามจดหมายเหตุ 11 (10-16 ตุลาคม 2529): 1121-1123.

⁸“กรณีประท้วงการสร้างโรงงานแทนทาลัมที่จังหวัดภูเก็ต,” สยามจดหมายเหตุ 15 (5-11 มกราคม 2533): 29-31.

⁹“นายเรวุฒิ จินดาพล,” สยามจดหมายเหตุ 15 (16-22 พฤศจิกายน 2533): 1293.

22 พฤษภาคม 2535 ศาลจังหวัดภูเก็ตได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาคดีที่นายเรวุฒิจินดาพล กับพวกเป็นจำเลยในคดีก่อความวุ่นวาย จนทำให้มีการเผาโรงงานของบริษัทไทยแลนด์แทนทาลัมอินดัสตรี จำกัด โดยพิพากษาจำคุกนายเรวุฒิจินดาพล เป็นเวลา 1 ปี และพิพากษาจำคุกจำเลยในคดีเดียวกันนี้อีก 8 คน จำคุกนายสุเทพ กัณสูวรรณ เป็นเวลา 12 ปี จำคุกนายจตุพร คุ้มพรายเป็นเวลา 5 ปี จำคุกนายทิวัฐ สกุลตัน นายสุทัศน์ อัคชินธวังกูร นายวินิจ กุลวรรรัตน์ นายก้องสิน ลิมสืบเชื้อ นายวิสิฐ แซ่ตันและนายธนชัย จินดาพล เป็นเวลา 1 ปี ทำให้นายเรวุฒิจินดาพล ต้องพ้นจากสมาชิกภาพในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย¹⁰

¹⁰“พิพากษาคดี เผาโรงงานไทยแลนด์แทนทาลัมฯ.” สยามจดหมายเหตุ 17 (22-28 พฤษภาคม 2535): 562.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสหชัย แจ่มประสิทธิ์สกุล เกิดเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2518 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต ภาควิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2541 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอกู่แก้ว จังหวัดอุดรธานี